

ΑΠΟΦΑΣΗ: 266 /2025

Αριθμός έκθεσης κατάθεσης αγωγής: 65/13-9-2024

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΡΕΒΕΖΑΣ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Δικαστή Πρωτοδική Γενικής Επετηρίδας, ο οποίος ορίσθηκε από τον Διευθύνοντα το Πρωτοδικείο Πρέβεζας Πρόεδρο Πρωτοδικών και από τη Γραμματέα

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 4^η Μαρτίου 2025, για να δικάσει την με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 65/13-9-2024 αγωγή, μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: Ν.Π.Ι.Δ. με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ Η ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ» και διακριτικό τίτλο «ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ», με ΑΦΜ 999538617, που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής, οδός Χ. Σαμπάγ-Σ. Χουρί, αρ.3 (3^{ος} όροφος) και εκπροσωπείται νόμιμα, που δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από το οικείο πινάκιο, αλλά προκατέθεσε νομότυπα και εμπρόθεσμα προτάσεις κατ' άρθρο 237 ΚΠολΔ, δια της πληρεξούσιας δικηγόρου του (ΑΜΔΣ.....) η οποία είχε πληρεξουσιότητα προς τουτο ουνάμει του από 7-1-2025 ιδιωτικού εγγράφου παροχής πληρεξουσιότητας (μεταπληρεξουσιότητας) κατά τους όρους του άρθρου 96 ΚΠολΔ, σε συνδυασμό με το από 17-10-2022 απόσπασμα του από 14-10-2022 πρακτικού του ΔΣ του ενάγοντος, προκατέβαλε, δε, τις εισφορές που προβλέπονται στο άρθρο 61 παρ. 1 και 2 του ν. 4194/2013 (βλ. το με αριθμό Β40279/7-1-2025 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών του ΔΣ Βόλου).

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: Εταιρίας με την επωνυμία

ΑΦΜ με
..... και εκπροσωπείται
..... που εδρεύει στην νόμιμα και η οποία έχει την διαχείριση, εκμετάλλευση και κατά νόμο ευθύνη λειτουργίας της καφετέριας-μπαρ με διακριτικό τίτλο
..... που λειτουργεί στην ίδια ως άνω διεύθυνση, που δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, ούτε προκατέθεσε νόμιμα και εμπρόθεσμα προτάσεις κατ' άρθρο 237 ΚΠολΔ.

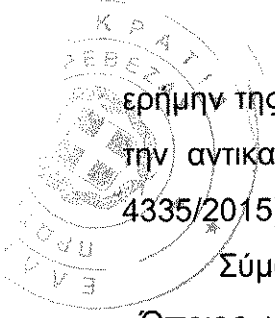
Το ενάγον ζητεί, για τους λόγους που εκθέτει σε αυτή, να γίνει δεκτή η

από 6-8-2024 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 65/13-9-2024 αγωγή του που ασκήθηκε ενώπιον του Ειρηνοδικείου Πρέβεζας. Ακολούθως, λόγω της κατάργησης του Ειρηνοδικείου Πρέβεζας από 16-09-2024 (άρθρα 4 παρ. 1, 6 παρ. 1 περ. μβ' και 76 παρ. 2 του ν. 5108/2024), η υπόθεση μεταφέρθηκε στο Πρωτοδικείο Πρέβεζας, κατ' άρθρο 14 παρ. 4 εδ. α' του ν. 5108/2024. Μετά το πέρας των νόμιμων προθεσμιών των παρ. 1, 2 και 6 του άρθρου 237 ΚΠολΔ και το κλείσιμο του φακέλου της δικογραφίας, με τη με αριθμό 100/11-2-2025 πράξη του Διευθύνοντος το Πρωτοδικείο Πρέβεζας Προέδρου Πρωτοδικών ορίστηκε ο δικαστής για την εκδίκαση της υπόθεσης και ως ημέρα συζήτησης στο ακροατήριο η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας και η αγωγή εγγράφηκε στο πινάκιο, της εγγραφής της εκεί ισχύουσας ως κλήτευση των διαδίκων (άρθρο 237 παρ. 6 ΚΠολΔ).

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ της υπόθεσης οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως σημειώνεται ανωτέρω.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ**

Από την με αριθμό 6805Γ' /18-9-2024 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Ιωαννίνων, με έδρα το Πρωτοδικείο Πρέβεζας, προκύπτει ότι επικυρωμένο αντίγραφο της υπό κρίση αγωγής, μαζί με τη συνημμένη σε αυτή έκθεση κατάθεσης δικογράφου της Γραμματέα αυτού του Δικαστηρίου, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στην εναγομένη (άρθρα 122, 123, 124, 125, 126 παρ.1 περ.γ, 127, 128 παρ.1, 3 και 215 ΚΠολΔ), ήτοι εντός τριάντα (30) ημερών από την κατάθεσή της αγωγής που έλαβε χώρα την 13-9-2024. Η τελευταία ωστόσο, δεν έλαβε μέρος κανονικά στη δίκη, δηλαδή δεν κατέθεσε εμπρόθεσμα προτάσεις (άρθρο 237 παρ. 1 ΚΠολΔ), ούτε, άλλωστε, εμφανίστηκε στη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε με τη σειρά που ήταν γραμμένη στο πινάκιο, ενώ το ενάγον κατέθεσε εμπρόθεσμα προτάσεις, σύμφωνα με την παραπάνω διάταξη, την 13-1-2025, όπως προκύπτει από τη σχετική σφραγίδα της Γραμματέα του παρόντος Δικαστηρίου επί των προτάσεών του, δηλαδή εντός της προθεσμίας των ενενήντα ημερών (90) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την επίδοση της αγωγής (237 παρ. 1 ΚΠολΔ). Επομένως, πρέπει να συζητηθεί η υπόθεση



ερήμην της εναγομένης (άρθρο 271 παρ. 1 και 2 ΚΠολΔ, όπως ισχύουν μετά την αντικατάστασή τους από το άρθρο 1 άρθρο δεύτερο παρ. 2 του ν. 4335/2015).

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 65 παρ. 2 του ν. 2121/1993: «Όποιος υπαιτίως προσέβαλε την πνευματική ιδιοκτησία ή τα συγγενικά δικαιώματα άλλου υποχρεούται σε αποζημίωση και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης. Η αποζημίωση δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που έκανε χωρίς την άδεια ο υπόχρεος». Με τη διάταξη αυτή ενσωματώνεται στο δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας βασικά η ρύθμιση του άρθρου 914 ΑΚ, καθώς και οι αντίστοιχες ρυθμίσεις των άρθρων 57 εδ. γ', 59, 60 εδ. β' και 932 του ίδιου Κώδικα, το πραγματικό δε του κανόνα δικαίου που περιέχει η εν λόγω διάταξη, σε ό,τι αφορά την αποζημίωση, προϋποθέτει (περιλαμβάνει) υπαιτιότητα και προσβολή της πνευματικής ιδιοκτησίας, παράνομη δηλαδή συμπεριφορά. Γενικά, ως παράνομη προσβολή θεωρείται κάθε πράξη που επεμβαίνει στις εξουσίες (ηθικές ή περιουσιακές) του δημιουργού και γίνεται χωρίς την άδεια του, χωρίς να συντρέχει άλλος λόγος που αίρει τον παράνομο χαρακτήρα της προσβολής. Η υπαιτιότητα απαιτείται μόνο για την αξίωση αποζημίωσης, ενώ η ίδια η πράξη της προσβολής συνεπάγεται και το παράνομο. Ειδικότερα, το άρθρο 65 αποτελεί ειδική διάταξη σε σχέση με το άρθρο 914 ΑΚ, το οποίο εφαρμόζεται μόνον όπου η ειδική διάταξη καταλείπει κενά και στο βαθμό που δεν είναι ασυμβίβαστη η ανάλογη εφαρμογή με το νομοθετικό πνεύμα που διέπει τις διατάξεις του ν. 2121/1993. Προς διευκόλυνση της απόδειξης της ζημίας του δικαιούχου και προσδιορισμό της πλήρους αποζημίωσης καθορίζεται με το άρθρο 65 παρ. 2 εδ. β' του ν. 2121/1993 ένα ελάχιστο όριο αποζημίωσης, που είναι το διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που διενήργησε χωρίς άδεια ο υπόχρεος (βλ. ΑΠ 484/2020, ΑΠ 1420/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 65 του ν. 2121/1993, αντί για αποζημίωση και χωρίς να απαιτείται υπαιτιότητα του υπόχρεου, ο δημιουργός μπορεί να αξιώσει την καταβολή του ποσού κατά το οποίο ο υπόχρεος έγινε πλουσιότερος από την εκμετάλλευση του έργου, αξίωση που επιτρέπεται να

σωρευθεί επικουρικά με την κατά την παράγραφο 2 αξίωση αποζημίωσης και για την περίπτωση απόρριψης της κύριας βάσης της αγωγής (βλ. ΑΠ 1215/2019, ΜονΕφΠατρ 197/2023 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Με την υπό κρίση αγωγή το ενάγον εκθέτει ότι είναι νόμιμα συστημένος αντιπροσωπευτικός οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, με αποκλειστικό σκοπό τη διαχείριση και προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων επί των μουσικών έργων των αναφερόμενων στο δικόγραφο μελών του, που είναι πνευματικοί δημιουργοί, και δη συνθέτες, στιχουργοί και κληρονόμοι αυτών, καθώς και εκδότες/υποεκδότες μουσικών έργων και εν γένει σχετικοί δικαιούχοι, με αρμοδιότητες, μεταξύ άλλων, να διαχειρίζεται το περιουσιακό δικαίωμα και τις εξουσίες που απορρέουν από αυτό, να καταρτίζει συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων και για την οφειλόμενη αμοιβή, να εξασφαλίζει στους δικαιούχους αμοιβή, να εισπράττει τις αμοιβές από τους χρήστες για τις εκ μέρους τους χρήσεις των έργων, να προβαίνει σε κάθε εξώδικη ή δικαστική ή διοικητική ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δημιουργών και εν γένει δικαιούχων και ιδίως να εγείρει αγωγές, να ασκεί ένδικα μέσα κ.λπ., να λαμβάνει από τους χρήστες κάθε πληροφορία αναγκαία για τον καθορισμό, την είσπραξη και διανομή των εισπραττόμενων ποσών, να ενεργεί με σύμπραξη της δημόσιας αρχής τους αναγκαίους ελέγχους σε καταστήματα δημόσιας εκτέλεσης για να διαπιστώνει εάν προσβάλλονται τα δικαιώματα των δημιουργών που εκπροσωπεί, να ενεργεί, δικαστικά ή εξώδικα, στο δικό του όνομα, καθώς και να ασκεί όλα τα δικαιώματα που του έχουν μεταβιβαστεί από τους δικαιούχους ή που καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή από άλλη συμβατική συμφωνία. Ότι, δυνάμει έγγραφων συμβάσεων ανάθεσης, που ήταν ενεργές κατά το επίδικο χρονικό διάστημα, τα μέλη του, καθώς και οι αναφερόμενοι στο δικόγραφο απλοί αναθέτοντες-μη μέλη του, έχουν εκχωρήσει προς αυτόν με καταπιστευτική μεταβίβαση ή/και έχουν παράσχει τη σχετική πληρεξουσιότητα, με σκοπό τη συλλογική διαχείριση και προστασία, τις αξιώσεις από τα περιουσιακά πνευματικά δικαιώματα επί όλων ανεξαιρέτως των έργων που έχουν ήδη δημιουργήσει ή που θα δημιουργήσουν στο μέλλον ή των έργων που έχουν κληρονομήσει ή/και εκπροσωπούν, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν τη δημόσια

εκτέλεση των έργων τους, να χορηγούν άδειες και να καθορίζουν αμοιβές για την κάθε χρήση. Ότι, επιπλέον, είναι μέλος της Διεθνούς Συνομοσπονδίας Οργανισμών Συλλογικής Διαχείρισης (CISAC) και εκπροσωπεί, πέραν των ημεδαπών, και αλλοδαπούς δικαιούχους, δυνάμει συμβάσεων αμοιβαίας εκπροσώπησης που έχει συνάψει με τους αναφερόμενους στο δικόγραφο ομόλογους αλλοδαπούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων, με τις οποίες του έχουν παράσχει σχετική πληρεξουσιότητα προς το σκοπό διαχείρισης και προστασίας στην ελληνική επικράτεια των περιουσιακών πνευματικών δικαιωμάτων επί του συνόλου των έργων των μελών τους, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα δημόσιας εκτέλεσης των έργων αυτών στο κοινό, κατά τον ίδιο τρόπο και με τις ίδιες αρμοδιότητες και υποχρεώσεις που υπάρχουν για τους Έλληνες δικαιούχους. Ότι, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του, για τη χρήση των πνευματικών δικαιωμάτων των έργων των εκπροσωπούμενων από αυτό δικαιούχων, και δη για την με οποιονδήποτε τρόπο δημόσια εκτέλεσή τους, χορηγεί άδειες στους ενδιαφερομένους έναντι αμοιβής, το ύψος της οποίας περιέχεται στο αμοιβολόγιο που έχει καταρτίσει, το οποίο έχει κοινοποιηθεί στον Ο.Π.Ι. και έχει αναρτηθεί στις ιστοσελίδες του ίδιου και του Ο.Π.Ι. Ότι η εναγομένη, έχει την ιδιοκτησία, διαχείριση, εκμετάλλευση καθώς και την κατά νόμο ευθύνη λειτουργίας επιχείρησεως, καφέ -μπαρ, υπό τον διακριτικό τίτλο

που εδρεύει στην και έχει πεντάμηνη εποχική λειτουργία και εμβαδόν 200 τ.μ. περίπου. Ότι η εναγομένη, στο πλαίσιο λειτουργίας της επιχείρησής της, εκτελεί δημόσια, από 01-05-2018 τουλάχιστον, συστηματικά και επί καθημερινής βάσης, μουσικά έργα του μουσικού ρεπερτορίου του, αφενός μεν με χρήση απλών μηχανικών μέσων (σύγχρονων τεχνολογικών, μηχανικών και οπτικοακουστικών μέσων, χωρίς disk jockey), αφετέρου δε είτε με ζωντανή μουσική, είτε μικτά με ζωντανή μουσική και με μηχανικά μέσα (λ.χ με μηχανικά μέσα το πρωί και με ζωντανή μουσική το βράδυ, κάποιες ημέρες ή ώρες το μήνα με ζωντανή μουσική και κάποιες άλλες με μηχανικά μέσα κ.ο.κ.), χωρίς, όμως, να έχει λάβει προηγουμένως την εκ του νόμου απαιτούμενη έγγραφη άδειά του, παρά τις οχλήσεις του ενάγοντος οργανισμού προς τούτο, την οποία (άδεια) έπρεπε να είχε λάβει από 01-05-2018 για το έτος 2018, από 01-01-2019 για το έτος 2019



κ.ο.κ. Ότι σε δειγματοληπτικούς ελέγχους που έλαβαν χώρα την 31-8-2022 και την 13-8-2023, διαπιστώθηκε ότι η εναγομένη εκτελούσε δημόσια στην επιχείρησή της τα δειγματοληπτικά αναφερόμενα στο δικόγραφο μουσικά έργα, τα οποία έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης από εκείνην. Ότι, τόσο πριν όσο και μετά τους ελέγχους αυτούς, όχλησε την εναγομένη επανειλημμένως προκειμένου να την ενημερώσει για την υποχρέωση λήψης άδειας δημόσιας εκτέλεσης και καταβολής της οφειλόμενης για την επίδικη χρήση των μουσικών έργων αμοιβής, δια της παράδοσης απογραφικών-ενημερωτικών δελτίων από εξουσιοδοτημένο συνεργάτη του που επισκέφθηκε το κατάστημα εκείνης και δια επιστολών του Διευθυντή του Τμήματος Δημόσιας Εκτέλεσης και του νομικού τμήματός του. Ότι η εναγομένη ουδέποτε κατέβαλε οποιοδήποτε αντάλλαγμα για τη χρήση του ρεπερτορίου του, συνεχίζοντας μέχρι και σήμερα την εν γνώσει του παράνομη, υπαίτια και άνευ άδειας δημόσια εκτέλεση των εκπροσωπούμενων και προστατευόμενων από τον ίδιο μουσικών έργων καθ' όλη τη διάρκεια του επίδικου χρονικού διαστήματος, παρά τις συνεχείς οχλήσεις του. Ότι η ανωτέρω εξακολουθητική παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά της εναγομένης συνιστά προσβολή του απόλυτου και αποκλειστικού δικαιώματος εκμετάλλευσης του ρεπερτορίου που διαχειρίζεται και προστατεύει, εξαιτίας της οποίας έχει υποστεί περιουσιακή ζημία και ηθική βλάβη. Ότι, για την αποκατάσταση της ζημίας του, η εναγομένη υποχρεούται σε αποζημίωσή του, η οποία ανέρχεται στο διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που έκανε χωρίς άδεια, ήτοι εν προκειμένω της αμοιβής που θα κατέβαλε βάσει του προαναφερόμενου αμοιολογίου εάν είχε λάβει την άδεια του για τη χρήση και την εκμετάλλευση του μουσικού του ρεπερτορίου. Ότι, ειδικότερα, για τις επιχειρήσεις υγειονομικού ενδιαφέροντος όπως αυτή της εναγομένης, που προβαίνουν σε δημόσια εκτέλεση μουσικής με την χρήση απλών μηχανικών μέσων και με ζωντανή μουσική, και έχουν επιφάνεια 101-200 τ.μ., το ως άνω αμοιολόγιό του (κατηγορία Α06-ZM/MX), ορίζει, ως αμοιβή για την δημόσια εκτέλεση μουσικής με την χρήση απλών μηχανικών μέσων, κατά τους μήνες Μάιο, Ιούνιο, Ιούλιο και Σεπτέμβριο των ετών 2018, 2019, 2022, 2023, και Ιούνιο, Ιούλιο, Αύγουστο και Σεπτέμβριο των ετών 2020 και 2021, το ποσό των 86,00 ευρώ μηνιαίως πλέον Φ.Π.Α. 24%, ήτοι συνολικά για καθένα εκ των

ανωτέρω ετών το ποσό των 426,56 ευρώ [344,00 ευρώ (86,00 ευρώ X 4) πλέον Φ.Π.Α. 24 % ποσού 82,56 ευρώ] και ως αμοιβή για την δημόσια εκτέλεση μουσικής είτε με ζωντανή μουσική, είτε μικτά με ζωντανή μουσική και με μηχανικά μέσα, τον μήνα Αύγουστο των ετών 2018, 2019, 2022 και 2023, το ποσό των 200,00 ευρώ μηνιαίως πλέον Φ.Π.Α. 24 %, ήτοι συνολικά για καθένα εκ των ανωτέρω ετών το ποσό των 248,00 ευρώ [200,00 ευρώ πλέον Φ.Π.Α. 24 % ποσού 48,00 ευρώ]. Ότι κατόπιν τούτων, η εναγομένη οφείλει να του καταβάλει ως αποζημίωση το ποσό των 1.349,12 ευρώ για έκαστο των ετών 2018, 2019, 2022, 2023 (426,56+248,00 X2) και το ποσό των 853,12 ευρώ για έκαστο των ετών 2020, 2021 (426,56 X2), ήτοι το συνολικό ποσό των 7.102,72 ευρώ. Ότι από την ανωτέρω παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά της εναγομένης προσβλήθηκε η πίστη, η υπόληψη, η φήμη και το κύρος του στις συναλλαγές ως οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και έχει υποστεί ηθική βλάβη, που τελεί σε αιτιώδη συνάφεια με τη ζημία που έχει υποστεί. Ότι, για την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης του, δικαιούται χρηματικής ικανοποίησης, ανερχόμενης, ενόψει των περιστάσεων υπό τις οποίες τελέστηκε η προσβολή, στο ποσό των 3.000,00 ευρώ, πλέον Φ.Π.Α. 24% ποσού 720,00 ευρώ, ήτοι συνολικά 3.720,00 ευρώ. Ότι, επικουρικά, από την άνευ καταβολής ανταλλάγματος χρήση του μουσικού ρεπερτορίου του, η εναγομένη κατέστη αδικαιολόγητα πλουσιότερη σε βάρος της περιουσίας του και χωρίς νόμιμη αιτία κατά το ποσό των 3.551,36 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στο ύψος των πνευματικών δικαιωμάτων που θα του έχει καταβάλει, εάν είχε ζητήσει προηγουμένως την έγγραφη άδειά του για δημόσια εκτέλεση μουσικής στην επιχείρησή του κατά τα έτη 2018, 2019, 2020, 2021, 2022 και 2023, ο πλουτισμός, δε, αυτός σώζεται μέχρι σήμερα στην περιουσία της. Με βάση το ανωτέρω ιστορικό και όσα ακόμη αναφέρει στην αγωγή του, το ενάγον ζητεί να υποχρεωθεί η εναγομένη να του καταβάλει ως αποζημίωση κατ' άρθρο 65 παρ. 2 του ν. 2121/1993, για τα έτη 2018, 2019, 2020, 2021, 2022 και 2023 το συνολικό ποσό των 7.102,72 ευρώ και ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης το ποσό των 3.720,00 ευρώ, ήτοι συνολικά το ποσό των 10.822,72 ευρώ, με το νόμιμο τόκο α) για την αντιστοιχούσα στο έτος 2018 αποζημίωση από 1-5-2018, β) για την αντιστοιχούσα στο έτος 2019 αποζημίωση από 1-1-2019, γ) για την αντιστοιχούσα στο έτος 2020

αποζημίωση από 1-1-2020, δ) για την αντιστοιχούσα στο έτος 2021 αποζημίωση από 1-1-2021, ε) για την αντιστοιχούσα στο έτος 2022 αποζημίωση από 1-1-2022 και στ) για την αντιστοιχούσα στο έτος 2023 αποζημίωση από 1-1-2023 και για την χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης από την επίδοση της αγωγής, άλλως όλα τα ανωτέρω κονδύλια με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρις εξοφλήσεως, πλην του αιτούμενου Φ.Π.Α. επί εκάστου κονδυλίου αυτής, το οποίο ζητείται νομιμοτόκως από την επομένη της ημερομηνίας εκδόσεως του φορολογικού στοιχείου – τιμολογίου για την είσπραξη των επιδικασθησομένων ποσών έως ολοσχερούς εξοφλήσεως. Άλλως σε περίπτωση απόρριψης της κύριας βάσης της αγωγής, ζητεί να υποχρεωθεί η εναγομένη να του καταβάλει, με βάση τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού, το ποσό των 3.551,36 ευρώ, εντόκως, α) για την αντιστοιχούσα στο έτος 2018 αμοιβή από 1-5-2018, β) για την αντιστοιχούσα στο έτος 2019 αμοιβή από 1-1-2019, γ) για την αντιστοιχούσα στο έτος 2020 αμοιβή από 1-1-2020, δ) για την αντιστοιχούσα στο έτος 2021 αμοιβή από 1-1-2021, ε) για την αντιστοιχούσα στο έτος 2022 αμοιβή από 1-1-2022 και στ) για την αντιστοιχούσα στο έτος 2023 αμοιβή από 1-1-2023 άλλως όλα τα ανωτέρω κονδύλια με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρις εξοφλήσεως, πλην του αιτούμενου Φ.Π.Α. επί εκάστου κονδυλίου αυτής, το οποίο ζητείται νομιμοτόκως από την επομένη της ημερομηνίας εκδόσεως του φορολογικού στοιχείου – τιμολογίου για την είσπραξη των επιδικασθησομένων ποσών έως ολοσχερούς εξοφλήσεως. Επιπλέον ζητεί να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή η απόφαση που θα εκδοθεί και να καταδικαστεί η εναγόμενη στην καταβολή των δικαστικών του εξόδων, ύψους 600 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 24% (με την έκδοση του σχετικού τιμολογίου), σύμφωνα με τον υποβληθέντα με τις προτάσεις του κατάλογο εξόδων. Με το πιο πάνω περιεχόμενο, η αγωγή που επιδόθηκε εμπρόθεσμα στην εναγομένη εντός τριάντα (30) ημερών από την κατάθεσή της, κατ' άρθρα 215 παρ. 2 και 237 ΚΠολΔ (βλ. την με αριθμό 6805Γ' /18-9-2024 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Ιωαννίνων, με έδρα το Πρωτοδικείο Πρέβεζας, που επικαλείται και προσκομίζει το ενάγον με τις προτάσεις του), αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπον φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού (άρθρα 14 και 22 ΚΠολΔ, σε

συνδυασμό με τα άρθρα 4 παρ. 1, 6 παρ. 1 περ. μβ', 14 παρ. 4 και 76 παρ. 2 του ν. 5108/2024) κατά την τακτική διαδικασία (άρθρα 237 επ. ΚΠολΔ). Εξάλλου η αγωγή είναι επαρκώς ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 297, 298, 299, 330, 340, 345, 346, 904, 914, 932 ΑΚ, 1, 2, 3, 6, 12, 13, 14, 63β, 65 παρ. 2 και 3, 66 του ν. 2121/1993, 2, 3, 6, 7, 11, 12, 15, 22, 23 του ν. 4481/2017 και 68, 176, 190, 907 και 908 ΚΠολΔ, πλην α) του παρεπόμενου αιτήματος για την καταβολή τόκων από την 1-5-2018 για το έτος 2018 και από την πρώτη ημέρα κάθε έτους χρήσης για τα έτη 2019, 2020, 2021, 2022 και 2023, που κρίνεται απορριπτέο ως νόμω αβάσιμο, καθώς το ενάγον δεν επικαλείται ότι έχει προηγηθεί όχληση της εναγόμενης κατά τα ως άνω χρονικά διαστήματα για την καταβολή των αιτούμενων ποσών ούτε, άλλωστε, συνάγεται δήλη ημέρα καταβολής τους (βλ. ΜΠρΑθ 131/2023 ΤΝΠ QUALEX), και συνεπώς είναι νόμιμο το αίτημα περί καταβολής τόκων ως προς αυτά τα κονδύλια μόνον για το χρόνο μετά την επίδοση της αγωγής, β) του κονδυλίου για επιδίκαση του ΦΠΑ επί των αιτουμένων τόσο με την κύρια όσο και με την επικουρική βάση κονδυλίων αλλά και ως προς την αιτούμενη δικαστική δαπάνη, το οποίο κρίνεται απορριπτέο ως νόμω αβάσιμο. Ειδικότερα, αντικείμενο της αξίωσης κατά την κύρια βάση της αγωγής δεν είναι η αμοιβή για την παραχώρηση άδειας χρήσης από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων των προστατευόμενων από αυτόν έργων σε χρήστη δυνάμει σχετικής σύμβασης, η οποία πράγματι επιβαρύνεται με Φ.Π.Α., καθόσον πρόκειται για παροχή υπηρεσίας έναντι οικονομικού ανταλλάγματος δυνάμει ορισμένης έννομης σχέσης, δηλαδή από επαχθή αιτία κατά τις διατάξεις των άρθρων 1, 2 και 8 του ν. 2859/2000 [και ήδη άρθρα 1, 2 και 11 αντίστοιχα του ν. 5144/2024 (ΦΕΚ Α' 162/11-10-2024), με το άρθρο 71 παρ. 5 του οποίου καταργήθηκε ο ν. 2859/2000], αλλά η αποζημίωση για την παράνομη εκμετάλλευση έργων πνευματικής ιδιοκτησίας λόγω έλλειψης σχετικής άδειας, για τον υπολογισμό του ελάχιστου ορίου της οποίας η συνήθως καταβαλλόμενη αμοιβή τίθεται κατ' άρθρο 65 παρ. 2 του ν. 2121/1993 διαζευκτικά με την νόμιμη αμοιβή ως βάση αναφοράς, νοούμενης ως τέτοιας της αξίας της, χωρίς Φ.Π.Α., προϋπόθεση για την επιβολή του οποίου κατά τις προαναφερθείσες διατάξεις του ν. 2859/2000 (και ήδη του ν. 5144/2024) αποτελεί η συναλλαγή μεταξύ

των μερών, που, στην προκειμένη περίπτωση, προδήλως απουσιάζει (πρβλ. ΜονΠρΚαστορ 153/2024 δημ. στην ιστοσελίδα του Ο.Π.Ι.). Το ίδιο ισχύει και για την αξίωση κατά την επικουρική βάση της, με αντικείμενο την απόδοση του αδικαιολόγητου πλουτισμού από την αυθαίρετη εκμετάλλευση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, που συνίσταται στην αξία της εν λόγω εκμετάλλευσης και κατά τα εκτιθέμενα στην αγωγή ισούται με την αμοιβή του αμοιβολογίου του ενάγοντος, αφού ούτε στην περίπτωση αυτή υφίσταται συναλλαγή μεταξύ των μερών. Πρέπει επομένως η αγωγή καθ' ο μέρος κρίθηκε νόμιμη να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, εφόσον καταβλήθηκε το προσήκον τέλος δικαστικού ενσήμου (βλ. το με αριθμό 749297581955 0616 0068 ηλεκτρονικό παράβολο και την από 7-1-2025 απόδειξη πληρωμής αυτού), ενώ για το παραδεκτό της συζήτησης, το ενάγον κατέθεσε με τις προτάσεις του το από 10-06-2024 έγγραφο ενημέρωσής του για τη δυνατότητα υπαγωγής της διαφοράς στη διαμεσολάβηση, υπογεγραμμένο από τον νόμιμο εκπρόσωπό του και από την πληρεξούσια δικηγόρο του (άρθρο 3 παρ. 2 του ν. 4640/2019).

Εν προκειμένω, λόγω της ερημοδικίας της εναγομένης, θεωρούνται ομολογημένοι οι πραγματικοί ισχυρισμοί του ενάγοντος, που περιέχονται στην υπό κρίση αγωγή του και αναφέρονται σε γεγονότα, για τα οποία επιτρέπεται ομολογία, κατ' άρθρα 271 παρ. 3 και 352 παρ. 1 ΚΠολΔ. Εφόσον, συνεπώς, δεν υφίσταται ένσταση αυτεπαγγέλτως εξεταζόμενη από το Δικαστήριο, πρέπει να υποχρεωθεί η εναγομένη, να καταβάλει στο ενάγον, ως αποζημίωση του άρθρου 65 παρ. 2 του ν. 2121/1993 το ποσό των 1.349,12 ευρώ για έκαστο των ετών 2018, 2019, 2022, 2023 (426,56+248,00 Χ2) και το ποσό των 853,12 ευρώ για έκαστο των ετών 2020, 2021 (426,56 Χ2), ήτοι το συνολικό ποσό των 7.102,72 ευρώ. Ωστόσο, το ύψος της χρηματικής ικανοποίησης λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη το ενάγον από την παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά της εναγομένης δεν μπορεί να θεωρηθεί ομολογημένο, αφού δεν αποτελεί πραγματικό περιστατικό και δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο ομολογίας, διαμορφώνεται, δε, κατά την κυριαρχική κρίση του Δικαστηρίου και με βάση τα διδάγματα της κοινής πείρας (βλ. ΠΠρΘεσ 4609/2020, ΠΠρΠατρ 94/2020, ΜΠρΑθ 776/2024, ΜΠρΠρεβ 187/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Εν προκειμένω, λαμβανομένων υπόψη του είδους

και της βαρύτητας της προσβολής, των συνθηκών τέλεσης της πράξης, του βαθμού της υπαιτιότητας της εναγομένης και της οικονομικής και κοινωνικής κατάστασης των μερών, το Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει να υποχρεωθεί η εναγομένη να καταβάλει στο ενάγον ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης το ποσό των 500,00 ευρώ, το οποίο κρίνεται εύλογο, μετά τη στάθμιση των ως άνω κατά νόμο στοιχείων και σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του άρθρου 25 του Συντάγματος (βλ. ΟΛΑΠ 9/2015 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Επομένως, η αγωγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή και ως ουσιαστικά βάσιμη ως προς την κύρια βάση της, παρελκομένης της εξέτασης της επικουρικής βάσης αυτής και να υποχρεωθεί η εναγομένη να καταβάλει στο ενάγον το συνολικό ποσό των (7.102,72 + 500,00 =) 7.602,72 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση. Περαιτέρω, το παρεπόμενο αίτημα περί κήρυξης της απόφασης προσωρινά εκτελεστής πρέπει να απορριφθεί, δεδομένου ότι, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, από την καθυστέρηση της εκτέλεσης της απόφασης δεν θα προξενηθεί σημαντική ζημιά στο ενάγον, ούτε συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι προς τούτο. Επίσης, λόγω της ερημοδικίας της εναγομένης, πρέπει να οριστεί το νόμιμο παράβολο για την περίπτωση άσκησης από μέρους του ανακοπής ερημοδικίας (άρθρα 501, 502 παρ. 1 και 505 παρ. 2 περ. β' ΚΠολΔ), ενώ, επιπλέον, η εναγομένη, λόγω της εν μέρει ήττας της, πρέπει να καταδικαστεί στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος (άρθρα 176, 178, 189 παρ. 1, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ, 63β του ν. 2121/1993), σύμφωνα με όσα ορίζονται ειδικότερα στο διατακτικό, και άνευ εκκαθάρισης του παρατιθέμενου στις προτάσεις του ενάγοντος πίνακα εξόδων, καθώς, σε περίπτωση εν μέρει νίκης και ήττας των διαδίκων, το δικαστήριο δεν υποχρεούται να προβεί στην εκκαθάριση του πίνακα εξόδων (βλ. ΑΠ 1515/2007 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της εναγομένης.

ΟΡΙΖΕΙ το παράβολο για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας κατά της παρούσας απόφασης εκ μέρους της εναγομένης, στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250,00) ευρώ.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγομένη να καταβάλει στο ενάγον το ποσό των επτά χιλιάδων εξακοσίων δύο ευρώ και εβδομήντα δύο λεπτών (7.602,72), με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την πλήρη εξόφληση.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εναγομένη σε μέρος των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, τα οποία ορίζει στα τετρακόσια πενήντα (450,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Πρέβεζα, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του την 27^η-5-2025 χωρίς την παρουσία των διαδίκων και της πληρεξούσιας δικηγόρου του ενάγοντος.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

